

LIETUVOS RESPUBLIKOS
LIGOS IR MOTINYSTĖS SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-110 4, 5, 6, 8,
9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 21, 23, 24, 25, 27 IR 33 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2017 m. gruodžio 5 d. Nr. XIII-831
Vilnius

1 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 4 straipsnį 4 dalimi:

„4. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys laikomi apdraustaisiais, jeigu jie Valstybinio socialinio draudimo įstatyme nustatyta tvarka ir terminais iki pirmosios laikinojo nedarbingumo ar profesinės reabilitacijos programos dienos arba iki jų prilyginimo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 4 dalį asmenims, kuriems suteiktos nėštumo ir gimdymo, tėvystės ar vaiko priežiūros atostogos, yra sumokėję ligos socialinio draudimo ir (ar) motinystės socialinio draudimo įmokas už paskutinį pagal Valstybinio socialinio draudimo įstatymą nustatytą laikotarpį.“

2. Papildyti 4 straipsnį 5 dalimi:

„5. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 6 straipsnio 1, 4 ir 7 dalyse nurodyti asmenys laikomi apdraustaisiais, jeigu už juos mokamos ligos socialinio draudimo ir (ar) motinystės socialinio draudimo įmokos.“

2 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) apdraustiesiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems dėl ligos arba traumos ir dėl to praradusiems darbo pajamų, išskyrus šio įstatymo 14 straipsnio 6 ir 7 dalyse nurodytus atvejus bei Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo numatytus ligos išmokos skyrimo ir mokėjimo atvejus;“.

3 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jeigu vidutinis mėnesinis kompensuojamasis uždarbis ligos išmokai apskaičiuoti yra mažesnis negu 15 procentų šalies vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio, galiojusio užpraeitą ketvirtį iki nedarbingumo atsiradimo mėnesio, ši išmoka skaičiuojama taikant pastarąjį dydį.

Jeigu profesinės reabilitacijos išmokos gavėjo vidutinis mėnesinis kompensuojamasis uždarbis yra mažesnis už profesinės reabilitacijos programos pradžios mėnesį galiojusių dviejų valstybinių socialinio draudimo bazinių pensijų sumą, profesinės reabilitacijos išmoka skaičiuojama pagal pastarąjį dydį.“

4 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) tampa laikinai nedarbingi ir dėl to praranda darbo pajamų (išskyrus šio įstatymo 14 straipsnio 6 ir 7 dalyse nurodytus atvejus), taip pat jeigu tuo laikotarpiu jie negauna ligos išmokos pagal Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą;“.

2. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) iki laikinojo nedarbingumo pradžios dienos turi ne trumpesnę kaip 3 mėnesių per paskutinius 12 mėnesių arba ne trumpesnę kaip 6 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius ligos socialinio draudimo stažą, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse.“

3. Papildyti 8 straipsnį nauja 2 dalimi:

„2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo ligos socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, ligos socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.“

4. Buvusias 8 straipsnio 2–6 dalis laikyti atitinkamai 3–7 dalimis.

5 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Ligos išmokos dėl apdraustojo asmens ligos arba traumos mokėjimo trukmė

1. Turintiems darbo ar tarnybos santykius apdraustiesiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais, ligos išmoką dvi pirmąsias kalendorines nedarbingumo dienas, sutampančias su darbuotojo darbo ar tarnybos grafiku, moka darbdavys. Ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti trečiąją nedarbingumo dieną ir mokama iki darbingumo atgavimo dienos ar darbingumo lygio nustatymo dienos. Tuo atveju, kai asmenims Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnyba nustato profesinės reabilitacijos paslaugų poreikį, ligos išmoka mokama iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos dėl tos ligos ar traumos, dėl kurių asmuo tapo nedarbingas iki atleidimo iš darbo ar tarnybos,

mokama ne ilgiau kaip 5 kalendorines ligos dienas, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos.

2. Apdraustiesiems asmenims, gaunantiems valstybinę socialinio draudimo netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, ligos išmoka šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytais atvejais iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir mokama ne ilgiau kaip 90 kalendorinių dienų per kalendorinius metus.

3. Apdraustiesiems asmenims, kurie savanoriškai gydosi nuo alkoholizmo, narkomanijos ar toksikomanijos specializuotuose stacionaruose, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų vieną kartą per kalendorinius metus.

4. Apdraustiesiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems dėl audinių, ląstelių ar organų paėmimo transplantacijai donorystės tikslu, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti pirmąją nedarbingumo dieną ir mokama iki darbingumo atgavimo dienos, iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar darbingumo lygio nustatymo dienos. Ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui dėl audinių, ląstelių ar organų paėmimo transplantacijai donorystės tikslu, kai dėl to asmuo tapo nedarbingas iki atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos, mokama, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos.

5. Neturintiems darbo ar tarnybos santykių apdraustiesiems asmenims, įgijusiems teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais, ligos išmoka mokama nuo trečiosios laikinojo nedarbingumo dienos iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų ir mokama iki darbingumo atgavimo dienos, iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar darbingumo lygio nustatymo dienos. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais ligos išmoka pasibaigus draudimo laikotarpiui dėl ligos ar traumos, dėl kurių asmuo tapo nedarbingas iki draudimo laikotarpio pabaigos, mokama ne ilgiau kaip 5 kalendorines ligos dienas, einančias po laikotarpio, kurį šie asmenys laikomi apdraustaisiais asmenimis, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po draudimo laikotarpio pabaigos.“

6 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Papildyti 10 straipsnį 6 dalimi:

„6. Šiame straipsnyje nurodytais atvejais, kai apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl šeimos nario slaugos ar vaiko priežiūros, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui, ligos išmoka mokama tik dėl tos ligos ar traumos, dėl kurių yra slaugomas jo šeimos narys ar prižiūrimas vaikas, iki apdraustojo asmens atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos ir ne ilgiau, negu šiame straipsnyje nurodytą laikotarpį.“

7 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kai teisės aktų nustatyta tvarka ypač pavojingų arba nežinomos kilmės užkrečiamųjų ligų protrūkių arba epidemijų židiniuose nustatomas karantino režimas, ligos išmoka dėl šios priežasties nušalintiems nuo darbo apdraustiesiems asmenims mokama šio įstatymo 9 straipsnio 1 ir 5 dalyse nustatyta tvarka visą nušalinimo nuo darbo laikotarpį iki karantino atšaukimo.“

2. Pakeisti 11 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užkrečiamųjų ligų protrūkių arba epidemijų metu, kai apdraustasis asmuo nuo darbo laikinai nušalinamas kaip užkrečiamosios ligos sukėlėjo nešiotojas ir negalima jo perkelti į kitą darbą, ligos išmoka apskaičiuojama pagal kompensuojamąjį uždarbį, gautą tik toje darbovietėje, kurioje apdraustasis asmuo nušalintas nuo darbo, ir mokama šio įstatymo 9 straipsnio 1 ir 5 dalyse nustatyta tvarka.“

3. Pakeisti 11 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Kai teisės aktų nustatyta tvarka švietimo įstaigose nustatomas infekcijų plitimą ribojantis režimas ir dėl to atsirado būtinybė prižiūrėti pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programą ugdomą vaiką, ligos išmoka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui) ar globėjui iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko priežiūros dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų. Šiame straipsnyje nurodytu atveju ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui mokama, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl vaiko priežiūros, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos.“

8 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Apdraustajam asmeniui, kuris gydomsi sveikatos priežiūros įstaigoje, teikiančioje ortopedines ir (ar) protezavimo paslaugas, išmoka mokama šio įstatymo 9 straipsnio 1 ir 5 dalyse nustatyta tvarka už visą gydymosi joje laiką, taip pat vykimo į šią įstaigą ir grįžimo iš jos laiką.“

9 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių atsirado to asmens nemokamų atostogų metu arba jeigu apdraustasis asmuo nušalintas nuo darbo be teisės gauti darbo užmokestį (išskyrus atvejus, kai asmuo nušalinamas nuo darbo dėl ypač pavojingų arba nežinomos kilmės užkrečiamųjų ligų protrūkių arba epidemijų židiniuose nustatyto karantino režimo), ligos išmoka pradedama mokėti šio įstatymo 9–12 straipsniuose nustatyta tvarka nuo tos dienos, kurią apdraustasis asmuo turėjo pradėti dirbti. Tokia pačia tvarka išmoka mokama, jeigu apdraustasis asmuo nušalinamas nuo darbo ligos metu.“

10 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 14 straipsnį nauja 6 dalimi:

„6. Ūkininkams ir jų partneriams, šeimynos dalyviams, individualių įmonių savininkams, mažųjų bendrijų nariams ir ūkinių bendrijų tikriesiems nariams, įgijusiems teisę gauti ligos išmoką, ligos išmoka mokama neatsižvelgiant į pajamas. Mokant ligos išmoką, neatsižvelgiama į meno kūrėjo statusą turinčio asmens draudimo valstybės lėšomis sumas.“

2. Papildyti 14 straipsnį 7 dalimi:

„7. Kai ligos išmokos gavimo laikotarpiu apdraustajam asmeniui išmokamos su darbo santykiais susijusios kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio vienkartinės išmokos, ligos išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, kad nuo šių išmokų mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.“

3. Buvusią 14 straipsnio 6 dalį laikyti 8 dalimi.

11 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) įstatymų nustatyta tvarka yra išleistas nėštumo ir gimdymo atostogų, išskyrus atvejus, kai apdraustasis asmuo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 4 dalį prilyginamas asmeniui, išleistam nėštumo ir gimdymo atostogų, taip pat atvejus, numatytus šio straipsnio 3 dalyje;“.

2. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) iki pirmosios nėštumo ir gimdymo atostogų dienos turi ne trumpesnę kaip 12 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius motinystės socialinio draudimo stažą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytą atvejį.“

3. Papildyti 16 straipsnį nauja 2 dalimi:

„2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo motinystės socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, motinystės socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.“

4. Buvusias 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis laikyti atitinkamai 3, 4 ir 5 dalimis.

12 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 18 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Motinystės išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 6 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Lietuvos Respublikos socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusių praeitą ketvirtį iki teisės gauti motinystės išmoką atsiradimo dienos.“

2. Pakeisti 18 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu apdraustasis asmuo motinystės išmokos gavimo laikotarpiu turi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos motinystės socialinio draudimo įmokos, ar iš tuo laikotarpiu vykdytos darbinės veiklos gautų pajamų, kurios pagal šį įstatymą nėra draudžiamosios pajamos, ar gauna šio įstatymo nustatytas ligos (įskaitant darbdavio mokamas dvi pirmąsias ligos dienas) ar profesinės reabilitacijos išmokas, ligos dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba profesinės ligos išmokas, mokamas vadovaujantis Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymu, ir jų dydis mažesnis už motinystės išmoką, jam mokamas motinystės išmokos ir jo atitinkamą mėnesį turėtų pajamų ir (ar) išmokų skirtumas Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka. Jeigu šių pajamų ir (ar) išmokų dydis yra didesnis už motinystės išmoką arba jai lygus, motinystės išmoka nemokama. Mokant motinystės išmoką, į draudžiamąsias pajamas neįtraukiamos motinystės išmokos mokėjimo metu gautos draudžiamosios pajamos už darbą, atliktą iki pirmosios nėštumo ir gimdymo atostogų dienos. Asmenys, gaunantys pajamų tik iš sporto, atlikėjo veiklos, pagal autorines sutartis arba iš individualios veiklos, laikomi turinčiais draudžiamųjų pajamų visą mėnesį, jeigu motinystės socialinio draudimo įmokos sumokėtos nuo pajamų sumos, ne mažesnės negu minimalioji mėnesinė alga. Tuo atveju, kai motinystės socialinio draudimo įmokos sumokėtos nuo mažesnės negu minimalioji mėnesinė alga sumos, šių asmenų draudžiamųjų pajamų turėjimo laikotarpis laikomas proporcingai mažesniu. Ūkininkams ir jų partneriams, šeimos nariams, individualių įmonių savininkams, mažųjų bendrijų nariams ir ūkinių bendrijų tikriesiems nariams, įgijusiems teisę gauti motinystės išmoką, motinystės išmoka mokama neatsižvelgiant į pajamas. Mokant motinystės išmoką, neatsižvelgiama į meno kūrėjo statusą turinčio asmens draudimo valstybės lėšomis sumas.“

3. Papildyti 18 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Jeigu asmeniui, atleidžiamam iš darbo ar tarnybos, išmokama išeitinė išmoka ar kompensacija už nepanaudotas kasmetines atostogas, paskirta motinystės išmoka mokama neatsižvelgiant į šias draudžiamąsias pajamas.“

4. Papildyti 18 straipsnį 5 dalimi:

„5. Kai motinystės išmokos gavimo laikotarpiu apdraustajam asmeniui išmokamos su darbo santykiais susijusios kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio vienkartinės išmokos, motinystės išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, kad nuo šių išmokų mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.“

5. Buvusią 18 straipsnio 4 dalį laikyti 6 dalimi.

13 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Teisė gauti tėvystės išmoką

1. Teisę gauti tėvystės išmoką turi tėvas (įtėvis), kuris:

- 1) yra apdraustas motinystės socialiniu draudimu;
- 2) įstatymų nustatyta tvarka yra išleistas tėvystės atostogų, išskyrus atvejus, kai apdraustasis asmuo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 4 dalį prilyginamas asmeniui, išleistam tėvystės atostogų;

3) iki pirmosios tėvystės atostogų dienos turi ne trumpesnę kaip 12 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius motinystės socialinio draudimo stažą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytą atvejį.

2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo motinystės socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, motinystės socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.“

14 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 21 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Tėvystės išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 6 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Lietuvos Respublikos socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusius praeitą ketvirtį iki teisės gauti tėvystės išmoką atsiradimo dienos.“

2. Pakeisti 21 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu apdraustasis asmuo tėvystės išmokos gavimo laikotarpiu turi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos motinystės socialinio draudimo įmokos, ar iš tuo laikotarpiu vykdytos darbinės veiklos gautų pajamų, kurios pagal šį įstatymą nėra draudžiamosios pajamos, ar gauna šio įstatymo nustatytas ligos (įskaitant darbdavio mokamas dvi pirmąsias ligos dienas) ar profesinės reabilitacijos išmokas, ligos dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba profesinės ligos išmokas, mokamas vadovaujantis Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymu, ir jų dydis mažesnis už tėvystės išmoką, jam mokamas tėvystės išmokos ir jo atitinkamą mėnesį turėtų pajamų ir (ar) išmokų skirtumas Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka. Jeigu šių pajamų ir (ar) išmokų dydis yra didesnis už tėvystės išmoką arba jai lygus, tėvystės išmoka nemokama. Mokant tėvystės išmoką, į draudžiamąsias pajamas neįtraukiamos tėvystės išmokos mokėjimo metu gautos draudžiamosios pajamos už darbą, atliktą iki pirmosios tėvystės atostogų dienos. Asmenys, gaunantys pajamų tik iš sporto, atlikėjo veiklos, pagal autorines sutartis arba iš individualios veiklos, laikomi turinčiais draudžiamųjų pajamų visą mėnesį, jeigu motinystės socialinio draudimo įmokos sumokėtos nuo pajamų sumos, ne mažesnės negu minimalioji mėnesinė alga. Tuo atveju, kai motinystės socialinio draudimo įmokos sumokėtos nuo mažesnės negu minimalioji mėnesinė alga sumos, šių asmenų draudžiamųjų pajamų turėjimo laikotarpis laikomas proporcingai mažesniu. Ūkininkams ir jų partneriams, šeimynos dalyviams, individualių įmonių savininkams, mažųjų bendrijų nariams ir ūkinių bendrijų tikriesiems nariams, įgijusiems teisę gauti tėvystės išmoką, tėvystės išmoka mokama neatsižvelgiant į pajamas. Mokant tėvystės išmoką, neatsižvelgiama į meno kūrėjo statusą turinčio asmens draudimo valstybės lėšomis sumas.“

3. Papildyti 21 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Kai tėvystės išmokos gavimo laikotarpiu apdraustajam asmeniui išmokamos su darbo santykiais susijusios kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio vienkartinės išmokos, tėvystės išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, kad nuo šių išmokų mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.“

4. Buvusią 21 straipsnio 4 dalį laikyti 5 dalimi.

15 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 23 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Apdraustojo asmens, turinčio teisę į vaiko priežiūros išmoką, vaikui teisės aktų nustatyta tvarka nustačius laikinąją ar nuolatinę globą ar apdraustajam asmeniui, turinčiam teisę gauti vaiko priežiūros išmoką, teismo sprendimu apribojus tėvų (tėvo ar motinos) valdžią arba apdraustąjį asmenį teismo nutartimi atleidus ar nušalinus nuo globėjo pareigų, ši išmoka

neskiriama arba jos mokėjimas nutraukiamas kitą dieną po laikinosios globos nustatymo kitam globėjui arba teismo sprendimo ar nutarties įsiteisėjimo dienos, jeigu teismas nenutaria jų vykdyti skubiai, Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka.“

16 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 24 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vaiko priežiūros išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 6 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Lietuvos Respublikos socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusius praeitą ketvirtį iki teisės gauti vaiko priežiūros išmoką atsiradimo dienos.“

2. Papildyti 24 straipsnį nauja 5 dalimi:

„5. Jeigu asmeniui, atleidžiamam iš darbo ar tarnybos, išmokama išeitinė išmoka ar kompensacija už nepanaudotas kasmetines atostogas, paskirta vaiko priežiūros išmoka mokama neatsižvelgiant į šias draudžiamąsias pajamas.“

3. Papildyti 24 straipsnį nauja 6 dalimi:

„6. Kai vaiko priežiūros išmokos gavimo laikotarpiu apdraustajam asmeniui išmokamos su darbo santykiais susijusios kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio vienkartinės išmokos, vaiko priežiūros išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, kad nuo šių išmokų mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.“

4. Buvusias 24 straipsnio 5 ir 6 dalis laikyti atitinkamai 7 ir 8 dalimis.

17 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 25 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) iki profesinės rehabilitacijos programos pradžios turi ne trumpesnę kaip 3 mėnesių per paskutinius 12 mėnesių arba ne trumpesnę kaip 6 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius ligos socialinio draudimo stažą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytą atvejį.“

2. Papildyti 25 straipsnį nauja 2 dalimi:

„2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo ligos socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, ligos socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.“

3. Papildyti 25 straipsnį 3 dalimi:

„3. Teisę gauti profesinės rehabilitacijos išmoką taip pat turi asmenys, kurie atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas sąlygas, tačiau buvo atleisti iš darbo ar tarnybos

ligos, kuri yra viena iš priežasčių, lėmusių profesinės rehabilitacijos poreikį, metu ar dalyvavimo profesinės rehabilitacijos programoje laikotarpiu.“

4. Buvusią 25 straipsnio 2 dalį laikyti 4 dalimi.

18 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 27 straipsnį nauja 3 dalimi:

„3. Kai profesinės rehabilitacijos išmokos gavimo laikotarpiu apdraustajam asmeniui išmokamos su darbo santykiais susijusios kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio vienkartinės išmokos, profesinės rehabilitacijos išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, kad nuo šių išmokų mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.“

2. Buvusią 25 straipsnio 3 dalį laikyti 4 dalimi.

19 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 33 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Fondo valdybos teritorinis skyrius arba Karinių ir joms prilygintų struktūrų skyrius, priėmęs sprendimą neskirti išmokos, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos išsiunčia (įteikia) pareiškėjui sprendimą ar jo nuorašą. Sprendime nurodoma išmokos neskyrimo priežastis ir šio sprendimo apskundimo tvarka ir terminai. Sprendimas skirti išmoką ar jo nuorašas siunčiamas (įteikiamas) tik asmens prašymu. Kai prašymas skirti išmoką pateikiamas per Elektroninę gyventojų aptarnavimo sistemą, sprendimas skirti išmoką ar jos neskirti pateikiamas per šią sistemą.“

2. Pakeisti 33 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Permokėtos išmokų sumos, įskaitant atvejus, kai apdraustajam asmeniui ligos išmoka permokama dėl to, kad jam darbingumo lygis, pagal kurį paskiriama ir (ar) mokama socialinio draudimo netekto darbingumo pensija, nustatomas atgaline data, išieškomos Valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka.“

20 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2017 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė